

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **L. Ch.**, zastoupen JUDr. Jarmilou Širilovou, advokátkou se sídlem K Přehradě 46/330, Havířov, Životice, adresa pro doručování Ostrava, Čs. Legií 1364/20, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2015, č. j. MSK 9271/2015, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2015, č. j. 19 A 19/2015 – 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 27. 2. 2015 žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2015, č. j. MSK 9271/2015, ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.

Usnesením ze dne 30. 3. 2015, č. j. 19 A 19/2015 – 20, Krajský soud v Ostravě řízení o žalobě zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Zjistil totiž, že stěžovatel na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek v celé výši, ale pouze v částce 2.000 Kč.

Toto usnesení krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností. K doručení usnesení uvedl, že došlo k pochybení České pošty, s. p., neboť výzva k vyzvednutí zásilky i zásilka samotná byly vhozeny do jeho domovní schránky na adrese H. 1780/5, O., přestože má s poštou od dne 10. 10. 2011 sjednanou smlouvu o doručování veškerých zásilek do poštovní přihrádky. Stěžovatel se tak s napadeným usnesením seznámil teprve dne 28. 4. 2015 v rámci nahlížení do spisu, tohoto dne byla rovněž zásilka obsahující usnesení o zastavení řízení vložena do domovní schránky. Dále upozornil na to, že na

doručence bylo navíc chybně uvedeno datum vhození zásilky do domovní schránky adresáta, a to den 2. 4. 2015 namísto 20. 4. 2015.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 4. 6. 2015 stěžovatel uvedl, že u Krajského soudu v Ostravě podal návrh na prohlášení doručení napadeného usnesení o zastavení řízení za neúčinné podle § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Stejně jako v kasační stížnosti zde uvedl, že se s rozhodnutím nemohl seznámit kvůli pochybení pošty, která výzvu k vyzvednutí zásilky a následně i zásilku vhodila do jeho domovní schránky namísto do P. O. Boxu. Krajský soud však usnesením ze dne 15. 5. 2015, č. j. 19 A 19/2015 – 53, jeho návrh zamítl.

Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení, mj. zda byla kasační stížnost podána včas. Připomněl, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka dle § 50d o. s. ř. zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu a sám tedy hodnotí, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána.

V rámci posouzení včasnosti kasační stížnosti bylo v projednávané věci nutno nejprve zodpovědět otázku, kdy bylo napadené usnesení krajského soudu stěžovateli doručeno.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatel v žalobě uvedl adresu H. 1780/5, O., stejnou adresu uvedl i v doplnění žaloby datovaném dnem 10. 3. 2015. Na tuto adresu mu krajský soud doručoval jak výzvu k zaplacení soudního poplatku ze dne 6. 3. 2015, tak usnesení o zastavení řízení. Podle údajů doručenký založené na č. l. 21 spisu krajského soudu bylo toto usnesení zasláno do vlastních rukou stěžovatele a z důvodu jeho nezastižení uloženo k vyzvednutí dne 7. 4. 2015. Vzhledem k tomu, že si stěžovatel zásilku v úložní době nevyzvedl, byla dle data uvedeného na doručence dne 2. 4. 2015 vložena do jeho schránky.

Stěžovatel namítl, že doručení fikcí bylo neúčinné, neboť mu výzva k vyzvednutí zásilky a následně i zásilka samotná měly být vloženy do poštovní přihrádky, nikoli do domovní schránky na adrese H. 1780/5, O. V době doručování napadeného usnesení krajského soudu měl totiž u České pošty, s. p., pronajatou zamykatelnou poštovní přihrádku, s poštou měl ode dne 10. 10. 2011 sjednanou smlouvu o doručování veškerých zásilek do poštovní přihrádky. To dokládal jednak potvrzeními pošty o úhradě za pronájem zamykatelné poštovní přihrádky, jednak předložením ověřené kopie žádosti o odnášku poštovních zásilek ze dne 10. 10. 2011, která se vztahovala i na doručování doporučených zásilek. Podle tvrzení stěžovatele došlo akceptací této žádosti ze strany České pošty, s. p., dne 10. 10. 2011 k uzavření smlouvy o doručování veškerých zásilek do poštovní přihrádky.

Fakt, že byla zásilka vložena do domovní schránky, doložil stěžovatel výpisem ze sledování zásilky z webových stránek České pošty, s. p. Vložení výzvy k vyzvednutí zásilky i zásilky do domovní schránky potvrdila na dotaz Nejvyššího správního soudu

pokračování

rovněž Česká pošta, s. p. v přípisu ze dne 30. 9. 2015. Nejvyšší správní soud proto tyto skutečnosti považoval za prokázané.

Nejvyšší správní soud se tak zabýval otázkou, zda pošta postupovala při doručování usnesení krajského soudu správně, jestliže učinila pokus o doručení na adresu H. 1780/5, O., a z důvodu nezastižení stěžovatele vložila výzvu k vyzvednutí zásilky do jeho domovní schránky. Vycházel přitom jak ze zákonné úpravy doručování písemností do vlastních rukou obsažené v § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tak z Poštovních podmínek České pošty, s. p. - základní poštovní služby, které je Česká pošta, s. p., jako provozovatel poštovních služeb povinna vydávat na základě zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že doručování zásilek do poštovní přihrádky i odnáška poštovních zásilek jsou dvě různé služby, které si může adresát s Českou poštou, s. p., sjednat.

Na základě žádosti o odnášku poštovních zásilek pošta zajišťuje, aby druhy poštovních zásilek označené adresátem ve formuláři žádosti byly ukládány na dohodnuté poště bez pokusu o dodání v místě určeném v poštovní adrese s tím, že si je bude sám z pošty odnášet. Toto neplatí v případě, kdy při doručování do vlastních rukou odesílatel použije zvláštní obálku s dodejkou podle čl. 17 odst. 4, která má zelený pruh (čl. 26 odst. 7 Poštovních podmínek České pošty, s. p. - základní poštovní služby).

Česká pošta, s. p., dále umožňuje pronájem poštovní přihrádky. Do poštovní přihrádky pak pošta ukládá zásilky, které mají v adrese uveden údaj „poštovní přihrádka“ nebo jiný obdobný údaj (P. O. Box) doplněný jejím číslem (tj. poštovní adresa dle čl. 4 odst. 3 poštovních podmínek). V této poštovní adrese se nesmějí uvádět údaje podle čl. 4 odst. 2 písm. c), tedy místo dodání - název ulice, náměstí apod., pokud se v tomto místě užívají; číslo domu, případně i číslo bytu.

Podle čl. 26 odst. 6 poštovních podmínek, který upravuje dodání poštovní zásilky, jejíž převzetí příjemce potvrzuje a která je určena do vlastních rukou nebo do vlastních rukou výhradně jen adresáta, pošta zásilku s poštovní adresou podle čl. 4 odst. 3 uloží. Do poštovní přihrádky vloží výzvu, aby si adresát poštovní zásilku vyzvedl v určené lhůtě u pošty, u níž je poštovní přihrádka zřízena. Jestliže o to adresát písemně požádá, podnik postupuje obdobně i u poštovní zásilky adresované podle čl. 4 odst. 2 (tj. s uvedením místa dodání), aniž by se pokoušel o doručení do místa dodání (tj. některým ze způsobů uvedených v čl. 26 odst. 2 až 5 poštovních podmínek).

Z výše uvedeného vyplývá, že při doručování soudní zásilky s dodejkou určené do vlastních rukou nebylo možné vyhovět žádosti stěžovatele o odnášku poštovních zásilek, neboť tento způsob doručení byl dle čl. 26 odst. 7 poštovních podmínek vyloučen. V uvedeném případě nebylo možné při doručování využít ani poštovní přihrádku stěžovatele. Stěžovatel krajskému soudu sdělil adresu s místem dodání - H. 1780/5, O. Z článku 26 odst. 6 poštovních podmínek vyplývá, že usnesení krajského soudu by bylo na poště uloženo a výzva k vyzvednutí poštovní zásilky by byla do poštovní přihrádky vložena pouze v případě uvedení poštovní adresy podle čl. 4 odst. 3, o doručování zásilek

adresovaných podle čl. 4 odst. 2 obdobným způsobem totiž stěžovatel poštu písemně nepožádal. Stěžovatel sice tvrdil, že má s Českou poštou, s. p., sjednanou smlouvu o doručování veškerých zásilek do poštovní přihrádky, v řízení o kasační stížnosti ani ve svém návrhu na neúčinnost doručení usnesení o zastavení řízení však takovou smlouvu nedoložil, nedoložil ani písemnou žádost o doručování zásilek adresovaných dle čl. 4 odst. 2 do poštovní přihrádky. Žádost o odnášku zásilek nelze za takovou smlouvu či žádost považovat, neboť odnáška zásilek je odlišným institutem než ukládání zásilek do poštovní přihrádky. To dokládá i fakt, že se odnáška zásilek při doručování doporučené obálky s dodejkou a se zeleným pruhem neuplatní.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že pošta postupovala správně, jestliže soudní zásilku s dodejkou určenou do vlastních rukou doručovala stěžovateli na místo dodání uvedené v poštovní adrese, tedy na adresu H. 1780/5, O..

Podle § 49 odst. 2 o. s. ř. nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen.

Z uvedeného vyplývá, že v případě nezastižení adresáta je výzva zanechána v místě doručování. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl při doručování zásilky zastižen, byla mu v souladu s § 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., dne 7. 4. 2015 zanechána výzva k vyzvednutí zásilky v jeho domovní schránce. Stěžovatel si zásilku ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, posledním dnem lhůty, tj. dnem 17. 4. 2015, se usnesení považuje za doručené.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že je zjevné, že na doručence bylo chybně uvedeno datum 2. 4. 2015 jako datum vložení zásilky do schránky adresáta, správně mělo být uvedeno datum 20. 4. 2015, které je i na razítku pošty. Toto datum odpovídá i tomu, že dne 17. 4. 2015 uplynula desetidenní úložní doba, datum 20. 4. 2015 je uvedeno i na výpisu ze sledování zásilky z webových stránek České pošty, s. p., který stěžovatel předložil. Chybný údaj doručení však nemohl mít vliv nezákonnost či neúčinnost doručování. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že pro závěr o tom, že nastalo doručení fikcí, není podstatné, kdy byla zásilka po uplynutí úložní doby vložena do schránky adresáta. Pro stanovení dne doručení je podstatný pouze údaj o tom, kdy byla v místě doručování zanechána výzva k vyzvednutí zásilky.

Nejvyšší správní soud závěrem připomíná, že je nezbytné, aby odpovídající míru odpovědnosti za řádné doručení zásilky nesl vedle odesílatele i její adresát. Poštovní podmínky zdůrazňují, že poštovní adresa adresáta musí být uvedena tak přesně, aby nevznikly pochybnosti, kde a komu má podnik poštovní zásilku dodat. Jestliže doručování prostřednictvím poštovní přihrádky představuje jistý uživatelský komfort, který hodlá adresát využít, je nezbytné, aby řádně zajistil, aby tato služba mohla být realizována, např. právě tím, že odesílateli sdělí adresu pro doručování s údajem o P. O. Boxu.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že usnesení krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu, mu bylo doručeno v souladu s § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 17. 4. 2015.

pokračování

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Ostravě stěžovateli – t. j. pátek 17. 4. 2015. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Poslední den lhůty připadl na pátek dne 1. 5. 2015, což byl svátek, a proto se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty stalo pondělí 4. 5. 2015. Zákonná lhůta uplynula stěžovateli marně, kasační stížnost podaná dne 5. 5. 2015 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovateli. Soudní poplatek se vrací k rukám zástupkyně stěžovatele, a to na účet uvedený v podání ze dne 15. 5. 2015. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu